

ningen af deres industrialisering, især for så vidt angår udvikling, udvidelse og modernisering af industrier, herunder bistå industrier med tilknytning til landbruget samt basisindustrier, med henblik på fuld udnyttelse af de lokale naturressourcer og menneskelige ressourcer og for at skabe produktion af varer til hjemmemarkedene og eksportmarkedene. Organisationen skal også udgøre et forum for udveksling af kontakter, informationer og konsultationer for både udviklingslandene og de industrialiserede lande. Endvidere skal den træffe særlige foranstaltninger med henblik på at fremme det industrielle samarbejde mellem udviklingslandene indbyrdes og mellem de udviklede lande og udviklingslandene, støtte industrielle uddannelsesprogrammer samt bistå med at tilvejebringe udenlandsk finansiering af specifikke industriprojekter.

Artiklerne 3-6 indeholder regler om medlemskab, observatører, suspension og udtræden. Alle stater, der er medlemmer af FN eller en særorganisation eller af Det internationale Atomenergiagentur (IAEA), kan blive medlemmer af organisationen ved at tilslutte sig statuten.

Artiklerne 7-11 behandler institutionelle spørgsmål

UNIDOs hovedorganer bliver:

- generalkonferencen, som omfatter alle medlemslande. Konferencen afholder i princippet en ordinær samling hvert 2. år. Konferencen fastlægger grundprincipperne og de generelle retningslinier for organisationens arbejde og godkender organisationens arbejdsprogram og budget,
- rådet for industriel udvikling (styrelsesrådet), som består af 53 medlemmer, heraf 33 repræsentanter for udviklingslandene, 15 repræsentanter for de industrialiserede lande med markedsökonomi og 5 repræsentanter for de socialisti-

ske lande. Rådet træder normalt sammen en gang om året,

- program- og budgetkomiteen med 27 medlemmer, heraf 15 fra udviklingslandene, 9 fra de vestlige lande og 3 fra de socialistiske lande,
- sekretariatet ledes af en generaldirektør, som udnævnes af konferencen efter indstilling fra rådet for en periode på 4 år med mulighed for genvalg for yderligere en 4-års periode.

Artiklerne 12-17 behandler arbejdsprogram og budgetspørgsmål. Medlemslandene skal betale ordinære bidrag til organisationen, som i videst muligt omfang skal baseres på FNs fordelingsskala. Dette svarer for Danmarks vedkommende til 0,74 pct. i 1981.

Artiklerne 18-19 behandler relationerne til FN og andre internationale organisationer.

I artikel 20 fastslås, at organisationen skal have sæde i Wien.

Artikel 21 hjemler organisationen, dens personale og medlemmernes repræsentanter sådanne privilegier og immuniteter, som normalt indrømmes internationale institutioner og organer.

Artikel 22 indeholder bestemmelser om voldgift i tilfælde af uoverensstemmelser mellem medlemmerne om fortolkning og anvendelse af statutter samt om anmodninger om vejledende udtalelser om retlige spørgsmål.

Artikel 23 fastlægger bestemmelser om ændringer i statuten.

Artikel 24 indeholder bestemmelser om under-tegnelse, ratifikation og deponering af tiltrædelse-instrument.

Ifølge artikel 25 træder statuten i kraft, når mindst 80 stater har deponeret deres ratifikationsinstrumenter.

Artikel 26 indeholder overgangsbestemmelser.

Ifølge artikel 27 kan der ikke tages forbehold over for statuten.